

"Εν τινι ἐφημερίδι ἀνέγνωμεν τὴν ἐπίτομον μὲν, ἀλλὰ ζωηρὰν περιγραφὴν ἐκστρατείας νικηφόρου καὶ τροπικίου-χου, ἣν ἤθελεν ἐκτελέσει ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπροσκόπτως, ἐὰν δὲν ἐπροδίδετο ἐντεῦθεν ἡ ἑλληνικὴ ὑπόθεσις ἐκ τινος οἴκου τῶν Ἀθηναίων, ὡς λέγει τὸ ἐν λόγῳ φύλλον. Ἐν γένει ἡ περιγραφὴ τῆς θρικυβευτικῆς ἐκστρατείας εἶναι ἐπιτυχιστάτη καὶ ὑπενθυμίζει καθ' ὅλα τὴν Ἀλωσίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ποίημα λαμπρὸν τοῦ αἰοιδίμου Τηνίου ποιητοῦ καὶ μαγεῖρου Σκόκου. Εἶναι ἀξιοπρατήρητον ἀληθῶς, ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ θέματα τῶν δύο τῆς φαντασίας ἔργων, ὡπισθοδρομήσαμεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν κατὰ κτησιν τοῦ Δομοκοῦ, καὶ πιθανὸν μετ' ὀλίγα πάλιν ἔτη ἡ ποίησις καὶ ῥητορικὴ μᾶς νὰ ὑμνήσῃ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος· πλὴν αἱ ὡπισθοδρομήσεις αὐταὶ ὑποκρύπτουσι βέβαια βραθὴ κατὰ κτητικὸν σχέδιον κατὰ τὸ γαλλικὸν λόγιον: Reculer pour mieux sauter.

Ἐτοιχοκollήθη πρό τινων ἡμερῶν εἰς τὰς ὁδοὺς μεγίστοις γράμμασιν, ὅτι ἀφίκετο ἡ Mlle Emilie Bulaut, ἑκτακτος παραδοξοκωμικῆ αἰοιδός. Βεβαίως ἐὰν ἡ ἀνωτέρω ἠθοποιὸς ἐγνώριζε τὴν Ἑλλάδα, τὸν τόπον δηλαδὴ ὅπου ἀνέκαθεν λαμβάνουν χώραν τὰ παραδοξώτερα πολιτικοκοινωνικὰ κωμικά, δὲν θὰ ἐπεχείρει νὰ ἐπιδείξῃ ἐνταῦθα τὴν τέχνην τῆς. Ἡ πολιτεία μᾶς αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶναι παραδοξοκωμικὴ αὐτόχρημα. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἴσως μίαν καὶ μόνην παράστασιν ἔδωκεν ἡ Κυρία Bulaut.

Καὶ καλὰ καὶ σώνει τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ ἀντιπρόσωπόν του εἰς ἐν τῶν ἐν Ἑυρώπῃ συνεδρίων, ἅτινα ἐτελείωσαν ἤδη τὰς ἐργασίας των. Τί θέλησιν σιδηρᾶν ἔχει αὐτὸς ὁ κ. Παππαμυχαλόπουλος!

Ἔως τῶρα εἶχομεν ὡς εἰδήσεις μεγάλῃς σπουδαιότητος τὰς ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις τοῦ τυχόντος, ἤδη προστεθήσονται καὶ ἐκεῖνα, καθ' ἃς ἀγγέλλεται τίνες ἀναμένονται

μετὰ μίαν ἐβδομάδα. Ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὸ πρᾶγμα νὰ πηγίνη crescendo, καθόλου παράδοξον νὰ ἀναγνώσωμεν ἡμέραν τινὰ, ὅτι ὁ κ. Ζοποτὸς ἐκ Πορταρίας προτίθεται μετὰ ἐν ἔτος νὰ διέλθῃ ἐντεῦθεν, μετακίτων εἰς Γαργαλιάνους.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ στέφανος ὁ προσφερθεὶς ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἄρτης τῷ κ. Κουμουνοῦρῳ, ὡς τεκμήριον τῆς ἀπείρου πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνης διὰ τὰ εἰρηνοπολεμικὰ κατορθώματά του, θὰ κατεσκευάσθῃ ἐκ δάφνης καὶ ἐλαίας.

Ἐκ τῆς δημοσιουομένης ἐν ταῖς Νέαις Ἰδέαις δίκη Κυκνῆς Βίβλου τοῦ κ. Ξένου, ἑκκτος ἐννοεῖ, ὅτι ὁ ἀνὴρ εἶναι μὲν μέγας πολιτικός, ἀλλὰ θὰ ἐπετύγχανεν εἰς τὴν πολιτείαν τῶν Αἰλιπούτων, διότι καὶ τὰς 15,000 νουτῶν καλῶς κατηχημένων καὶ ὀργανισμένων ἐκεῖ ἠδύνατο νὰ συνάξῃ καὶ νὰ τοὺς θέσῃ εἰς ἐν κιβώτιον, μεταφέρων κρύφα εἰς Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ συλλάβῃ τὸν ταῦρον ἀπὸ τὰ κέρματα, ὅπως οἱ νανίσκοι Αἰλιπούτσι τὸν Γύλιβερ, πασσαλώσαντες τὴν κεφαλήν του ἐνῶ ἐκοιμᾶτο.

Ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Μεσολογίου περὶ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ Βύρωνος πληροφορούμεθα, ὅτι τὴν πᾶσιν ἐκεῖ τὴν ἐννοοῦν μόνον ὅτιν πρόκειται νὰ ὑποδεχθῶσι μουσαφίρους.

Μὰ καὶ αὐτὸ τὸ γραφεῖον τοῦ Βύρωνος τί ἤθελε τὸ κώλυμά του νὰ τὸ ἀναφέρῃ ὡς ἀπρόοπτον, ἀφοῦ ἀρκετὰ ἐτυμπακίσθη πρό πολλῶν ἡμερῶν ὁ λόγος, δι' ὃν ἐπόθισεν ἡ ἀπόφασίς του;

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιμηρίου Φοῖβου ἐρωτᾷ ἐν τῇ Παλιγγενεσίᾳ ἂν ὁ κ. Φοῖβος, ὅστις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου τῆς ἐκδόσεως μηνιαίου τινὸς συγγράμματός εἶναι ἄνθρωπος, διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ σύγχυσις μετὰ τὸ ἐπιμηριον περιοδικὸν τῆς ὑγιεινῆς, τὸ καλούμενον Φοῖβος Ἐπιμηριος. Ὑστερον μᾶς λέγουσι διατί δὲν λησμονοῦμεν τὴν Πυρλαϊκὰ.